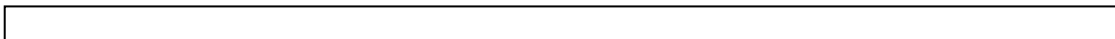

**INFORME
DEL
TRIBUNAL DE GREUGES
AL
CLAUSTRE
DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA**

Curs Acadèmic 2001-2002

En compliment de l'article 9è del seu Reglament, el Tribunal de Greuges de la Universitat de València presenta al Claustre l'informe preceptiu de les activitats i les intervencions dutes a terme durant el curs acadèmic 2001-2002.

- 1. Consideracions preliminars**
- 2.- Activitat ordinària**
- 3.- Activitat extraordinària**
- 4.- Consideracions finals**

Annex 1. (Estatuts de la Universitat de València)

Annex 2. (Reglament del Tribunal de Greuges)

1. Consideracions preliminars

Al llarg del curs acadèmic 2001-2002, durant el període comprès entre l'1 d'octubre de 2001 i el 30 de setembre de 2002, el Tribunal de Greuges ha continuat l'exercici de les seues funcions atenent reclamacions presentades i orientant cap als òrgans competents les peticions d'actuació que li han estat sol·licitades. En aquest mateix període, el Tribunal de Greuges s'ha reunit de forma periòdica aproximadament dues vegades al mes.

Durant aquest període s'ha cobert la vacant del membre elegit pel personal d'administració i serveis claustral amb l'elecció de Milagros San Luis Blasco en el Claustre de 5 de novembre de 2001.

En el Claustre de 9 de gener de 2002 es va produir la renovació del membre elegit pels estudiants claustrals amb l'elecció de Zulima Pérez Seguí.

La secretària del Tribunal, M. Ángeles Martí Bonafé, va ser nomenada vicedegana de la Facultat de Geografia i Història, per la qual cosa es va donar de baixa com a membre del Tribunal de Greuges amb efectes des del 31 de maig de 2002, davant la incompatibilitat de la condició de membre del Tribunal amb altres càrrecs acadèmics, tal com recull l'article 208 dels Estatuts de la nostra Universitat. En el seu lloc va ser elegit secretari del Tribunal de Greuges el professor Pedro Talavera Fernández.

En el Claustre de 3 de juliol de 2002, va ser elegida membre del Tribunal de Greuges, pel personal docent i investigador claustral i pels becaris d'investigació claustrals, M. Jesús Martínez Usarralde, per tal de cobrir la vacant que hi va deixar la professora M. Ángeles Martí.

Finalment, els actuals membres del Tribunal de Greuges agraeixen al Claustre de la Universitat de València la confiança dipositada i volen deixar constància de la important tasca desenvolupada pels seus antecessors en el càrrec, especialment pel seu esforç per donar a conèixer el paper i les funcions del Tribunal en la comunitat universitària (tot i que continua sent bastant desconegut) i també per contribuir al seu prestigi amb les resolucions preses fins ara.

2. Activitat ordinària

Les reclamacions presentades per escrit, i que han derivat en l'obertura d'un expedient, han estat quaranta-tres. El Tribunal de Greuges, a més de les reclamacions presentades per escrit, ha atès consultes diàries que s'han resolt mitjançant informació o recomanacions puntuals; ha actuat mitjançant gestions personals o telefòniques davant les persones o els òrgans objecte de la queixa o davant l'autoritat competent, acadèmica o administrativa que la podia resoldre.

Les persones implicades en les reclamacions amb expedient han estat dos-cents setanta-cinc estudiants, setze professors i cent dotze persones vinculades a l'estament del personal d'administració i serveis. Això fa un total de quatre-centes tres persones.

La distribució de les reclamacions presentades per escrit, per temes i sectors universitaris, és la següent:

– Disset reclamacions presentades per l'estament d'estudiants, inclosos els de tercer cicle, de les quals dotze eren de caràcter individual i cinc de caràcter col·lectiu. El nombre total d'estudiants ha estat de dos-cents setanta-cinc (dos-cents seixanta-tres en les cinc queixes presentades per més d'un signant; dotze en les presentades individualment).

Per sexes, el nombre total d'estudiants és de cent quaranta-tres reclamants femenines i cent trenta-dos masculins.

– Setze reclamacions presentades per professors, totes de caràcter individual, relatives al funcionament intern dels departaments, dels centres o de l'administració central de la Universitat, i a conflictes entre professors.

D'aquestes setze reclamacions, cinc han estat presentades per reclamants femenines i onze per masculins.

– Deu reclamacions presentades pel personal d'administració i serveis, de les quals sis eren de caràcter individual i quatre de caràcter col·lectiu, subscrietes per un total de cent sis persones.

Per sexes, les reclamacions presentades per aquest sector han estat de vuitanta-tres reclamants femenines i vint-i-nou masculins.

El conjunt de les reclamacions presentaven, a grans trets, les característiques que segueixen:

a) Reclamacions presentades per estudiants

De les disset reclamacions presentades, dues (amb dos-cents un signants) fan referència, com en els cursos anteriors, a la manca d'oferta d'alguns mòduls en valencià. Aquest és un problema a què ja s'ha fet moltes referències i reflexions en les memòries anteriors i que, tanmateix, es manté, tot i que la normativa de la Universitat de València sobre aquests temes és molt clara. Considerem que es requereix un esforç suplementari, d'una banda, per insistir en la informació a l'alumnat sobre les ofertes de grups en valencià, i, de l'altra, i d'una forma molt especial, que els departaments mantinguen aquesta oferta sense canvis al llarg del curs. Sense aquestes dues premisses, informació i compliment d'allò que s'informa, les queixes i les reclamacions continuaran en el futur.

Tres reclamacions es referien a conflictes de caire divers entre estudiants i professors. En la majoria dels casos són sobre aspectes relacionats amb la informació nul·la o incompleta que l'alumnat té dels programes i dels mecanismes de qualificació, avaluació, compensació de notes, exàmens, etc. S'ha de tenir en compte que, de molts d'aquests criteris, el professor n'ha d'informar l'alumne preceptivament a l'inici del curs. D'igual manera,

considerem que una correcta informació disminuiria notablement els conflictes assenyalats.

Tres fan referència a problemes sorgits a l'hora de formalitzar la matrícula.

Dues es refereixen a problemes en el funcionament de les biblioteques de la Universitat, com la falta de silenci i d'espais en època d'exàmens i l'ús de les biblioteques d'alumnes que no són de la Universitat.

Una fa referència a problemes amb convalidació d'assignatures o estudis.

Una ha estat presentada pel robatori d'una bicicleta que es trobava aparcada al costat del vestíbul de la seua facultat, en què l'interessat demana que la Universitat tinga una assegurança que cobreixa aquest tipus de contingències i que s'hi facen zones d'aparcament vigilades.

Una fa referència que els criteris d'avaluació en la selectivitat no són els mateixos per a alumnes de batxiller LOGSE que per als de BUP/COU.

Una altra reclamació s'ha presentat per considerar la reclamant que li han de tornar l'import de la matrícula d'una assignatura.

Una altra ha estat presentada per alumnes de tercer cicle d'un departament per no estar d'acord amb el plantejament i desenvolupament dels cursos de doctorat del seu departament; també hi ha queixes sobre l'acumulació de cursos als mesos de maig i juny, la falta d'especialització i la poca oferta d'assignatures.

Una presentada per alumnes de la Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, en què es queixen que per la seua ubicació no poden gaudir de tots els serveis que la Universitat oferta per a la resta de campus, i demanen el trasllat d'aquest centre a un dels campus de la nostra Universitat.

Una presentada per un alumne per no haver estat atesa pel president de la Comissió de Disciplina la seua petició d'obrir expedient disciplinari contra l'ADR de la seua facultat i contra una companya per greus ofenses contra ell.

b) Reclamacions presentades pel personal docent i investigador

Una de les setze reclamacions del professorat es refereix a problemes d'espai per realitzar el seu treball.

Una altra denuncia l'incompliment d'un altre professor en la coordinació de la part teòrica d'un mòdul.

Una altra ha estat presentada per una professora que és membre d'un tribunal per cobrir una plaça de professor i es queixa del tracte rebut per part del president de la Comissió.

Una altra queixa presentada per un professor per haver estat reclamat com a suplent per formar part d'una comissió de contractació sense que les absències dels titulars hagen estat justificades.

Dues queixes han estat presentades per professors que han participat en concursos per cobrir una plaça de professor associat de facultat i fan referència al fet que no s'hagen valorat tots els seus mèrits i que s'haja tractat d'afavorir determinats candidats.

Una altra reclamació denuncia irregularitats en l'activitat de la Comissió d'Investigació referent a beques predoctorals del MEC, i també es queixa de la supressió de la devolució de taxes per premi extraordinari de llicenciatura.

Una altra presentada per un professor pel retard de la Comissió de Contractació per proveir una plaça en la qual ha estat el concursant amb més mèrits.

Una altra reclamació ha estat presentada pel retard del Servei de Recursos Humans (PDI) i del Rectorat a donar resposta a un recurs que va presentar el reclamant.

Una altra presentada pel director d'un departament davant la negativa de la Universitat a la contractació d'un professor per cobrir part de la docència que tenia assignada una professora que era de permís per maternitat, en considerar que el departament tenia recursos docents suficients per cobrir la docència.

Dues reclamacions presentades per professors pel tracte que els dispensen els seus companys de departament.

Dues reclamacions presentades per professors a causa de la publicació en un diari local d'un article escrit per un altre professor de la Universitat en el qual es manifesten desqualificacions cap a ells i cap a altres membres de la comunitat universitària.

Una altra presentada per la directora d'un departament en què es queixa que, després de denunciar la irregularitat de dos professors ajudants del departament d'incomplir les seues funcions, els interessats la van amenaçar a denunciar-la per ofenses a l'honor.

Una altra presentada per un professor per no haver-li estat renovat el contracte de professor assistencial.

c) Reclamacions presentades pel personal d'administració i serveis

De les deu reclamacions presentades pel personal d'administració i serveis, sis són individuals i quatre col·lectives (amb un total de cent sis signants en les quatre).

En quatre de les deu reclamacions els signants demanen la reclassificació del seu lloc de treball i es queixen de la seua falta de promoció.

Una altra queixa s'ha produït perquè a la reclamant li ha estat denegada una sol·licitud per motius de salut d'una reducció de jornada d'una hora diària sense deducció de retribucions.

Una altra s'ha presentat perquè la reclamant no ha estat admesa en la borsa d'Ajudants de Biblioteca per una errada de l'oficina del Servei Valencià d'Ocupació que no va trametre a la Universitat el seu currículum actualitzat.

Una altra s'ha presentat perquè el reclamant, sense ser personal pertanyent a l'oficina del registre general, ha estat obligat per la Universitat a treballar un dissabte de matí per tal d'atendre aquesta oficina.

Una altra queixa presentada per un grup de caps de negociat fa referència que en la pàgina web d'un sindicat amb representació en la nostra Universitat s'han fet greus acusacions contra aquest col·lectiu.

Dues queixes, una presentada per un membre d'un tribunal qualificador de proves selectives d'accés al grup B i l'altra per una aspirant, per entendre que hi ha hagut en aquestes proves irregularitats i parcialitat manifesta cap a un dels candidats.

En definitiva, el Tribunal de Greuges, amb els seus recursos i les seues possibilitats, ha tractat de donar respostes adequades als casos presentats en el marc de les seues competències.

3. Activitat extraordinària

Durant el mes d'octubre va tenir lloc a la Universitat de Las Palmas de Gran Canaria el «IV Encuentro Estatal de Defensores Universitarios». En representació del Tribunal de Greuges hi va assistir el professor Pedro Talavera, que va defensar la ponència relativa a la problemàtica de convalidacions i d'adaptacions d'assignatures o estudis, a escala nacional i internacional. Aquesta ponència ha servit de base per elaborar un escrit dels defensors universitaris adreçat a totes las universitats en què es defensen uns criteris comuns per al tractament d'aquests temes.

En aquestes reunions s'han tractat aquells temes o aspectes que són més sovint font de conflictes en la majoria de les universitats. En principi, i sense entrar-hi en gaires detalls, cal destacar la gran coincidència de qüestions que són comunes en tots els àmbits i que, d'una banda, justifiquen aquestes reunions de síndics i, de l'altra, posen de manifest la diversitat de solucions que aplica cada universitat.

Entre els assumptes que s'han estudiat i que ara tenen un especial relleu, cal esmentar els següents: possibles sistemes de compensació (d'assignatures de plans que s'han d'extingir, de crèdits concrets...) mitjançant la formalització de tribunals generals o específics; concessió de beques; àrees de coneixement minoritàries, el ja esmentat sobre convalidacions i adaptacions d'estudis fets en universitats nacionals i estrangeres, etc.

4. Consideracions finals

Després d'un any de treball, i amb l'experiència dels qui ens han precedit, tot i ser conscients de la complexitat que comporta expressar de manera resumida judicis de valor, considerem important posar en coneixement del Claustre alguns aspectes que al nostre parer són de particular transcendència i requeririen un estudi més profund i, potser, alguna acció concreta, aspectes que a grans trets són pràcticament els mateixos que en l'Informe de l'any passat aquest Tribunal va elevar a la consideració del Claustre.

4.1. Sobre el contingut de les reclamacions

a) Estudiants

Crida l'atenció l'elevat nombre de reclamacions dels alumnes que es refereixen a la falta de criteris previs i clars en l'avaluació de les assignatures (forma de realització i de qualificació dels exàmens). Resulta sorprenent que, tot i ser preceptiu que el professor ofereixi aquesta informació a l'inici del curs, encara hi haja molts casos en què no es dona informació sobre programes, continguts, mecànica dels exàmens, formes de correcció (de vegades, ponderació de les preguntes sobre continguts concrets), apunts, bibliografia, llibres fonamentals o recomanats, etc. El simple compliment de la normativa evitaria la major part dels conflictes que plantegen els alumnes i, fins i tot en cas de conflicte, la resolució en els òrgans competents seria molt més fàcil de prendre.

b) Personal docent i investigador

La insatisfacció més habitual del professorat, i que planteja problemes de molt difícil solució, és la del sentiment de discriminació o d'indefensió especialment respecte de les decisions dels departaments que, en general, ignoren els seus problemes quan no formen part dels grups o àrees majoritàries. En efecte, els professors d'àrees de coneixement minoritàries se solen sentir discriminats en els departaments que en tenen diferents i en els quals n'hi ha generalment una de predominant que imposa les seues decisions. De manera anàloga, se senten discriminats els professors que en departaments d'una sola àrea de coneixement pertanyen a grups petits (d'investigació, per exemple, o altres). La dificultat de resoldre aquestes discriminacions rau en la dinàmica, un xic perversa de vegades, de les majories, atès que en la pràctica totalitat dels casos les decisions dels departaments es prenen aplicant estrictament les normatives i per votació preceptiva.

c) Personal d'administració i serveis

En el cas del PAS crida l'atenció que la major part de les queixes les hagen presentades col·lectius que també se senten discriminats. En general, el sentiment de discriminació tendeix a fomentar-se per una escassa, equivocada o confusa informació sobre els mecanismes que regeixen les plantilles. Seria necessària una clara definició de les tasques en funció de les seues especialitats i una manifesta informació sobre els mecanismes de promoció i trasllat que es donés sempre amb la suficient antelació per tal que fos de coneixement general. Crida l'atenció l'elevat nombre de signants en les reclamacions col·lectives, que en aquest curs acadèmic han estat 104, que al costat de les 106 de l'any passat sumen un total de 210, pràcticament la vuitena part de tot el col·lectiu. Estimem que són unes xifres que demanen com a mínim una reflexió.

4.2. Reflexions sobre el Tribunal de Greuges de cara a la seua futura formulació en els nous estatuts

4.2.1. El disseny i la composició actual del Tribunal de Greuges és clarament descrit en els encara vigents Estatuts de la Universitat de València (art. 237-

239) i en el seu reglament propi, aprovat pel Claustre del 21 de novembre de 1989. La concepció del Tribunal de Greuges que recullen aquests texts pot resumir-se de la manera següent:

- a) El model de tribunal col·legiat és el sistema que la nostra Universitat va considerar més adequat per emparar els drets individuals i col·lectius de les persones o dels grups de persones que formen part de la comunitat universitària quan s'hi produeixen situacions de conflicte.
- b) Es tracta d'un òrgan constituït per cinc membres: un president, elegit per tot el claustre, i quatre representants que pertanyen als diversos estaments de la comunitat universitària (professors funcionaris, personal docent i investigador contractat, alumnes i personal d'administració i serveis), elegits cadascun d'aquests pels respectius col·lectius de claustrals.
- c) L'elecció de cadascun dels cinc membres requereix el suport d'almenys els dos terços dels respectius col·lectius de claustrals presents en el moment de l'elecció.

4.2.2. Els Estatuts faculden al Tribunal de Greuges per «admetre qualsevol queixa o reclamació que hom hi presente, en la qual hom denunciï l'incompliment de la legalitat o qualsevol perjudici dels interessos legítims del denunciant en les seues relacions amb la UVEG, encara que no hi haja infracció estricta de la legalitat» (art. 237). Entre les competències que se li atribueixen, a més de la possibilitat d'exigir informació, hi destaquen les següents:

- a) «gestionar davant els òrgans competents la correcció dels defectes observats en llur funcionament» (art. 238);
- b) «requerir de l'òrgan universitari competent la satisfacció de l'oportú *interès legítim*» (art. 238);
- c) «proposar al Claustre un vot de censura contra l'òrgan o autoritat que, malgrat els requeriments, no rectifiqui la seua conducta» (art. 238).

4.2.3. L'actual tractament estatutari concedeix una particular importància i rellevància a la tasca del Tribunal de Greuges com a òrgan independent i garant dels drets fonamentals de tots al si de la comunitat universitària. Per respondre realment a aquestes expectatives, convé que el Claustre de la Universitat de València conega determinats problemes operatius suscitats en la pràctica del seu funcionament, que poden aconsellar la revisió d'algun dels pressuposts sobre els quals es va elaborar aquesta figura. En qualsevol cas, les reflexions següents poden servir per ampliar la informació oportuna sobre el tema en el procés estatutari actualment en curs.

a) Pel que fa a la resta d'universitats de l'estat:

- La Universitat de València va adoptar en el seu moment la figura jurídica d'un tribunal (el Tribunal de Greuges) com a òrgan d'actuació més adequat per assumir la defensa dels legítims interessos, individuals i col·lectius dels seus membres.
- En la pràctica totalitat de les universitats de l'estat les competències atorgades al nostre Tribunal les exerceix un càrrec unipersonal amb molt diferents denominacions segons on es trobe la ubicació de la universitat (síndic de greuges, sindicatura de greuges, defensor universitari, defensor de la comunitat universitària, valedor da comunidade universitària, defensor de l'alumne...), en alguns casos amb el suport d'un o diversos adjunts i d'un servei administratiu independent de la resta dels serveis universitaris.
- En dues universitats hi ha un òrgan col·legiat, paral·lel al nostre Tribunal de Greuges: Universitat de Vigo (Tribunal de Garanties); Universitat de Salamanca (Comissió de Garanties a l'Universitari).
- El responsable d'exercir aquesta competència en les universitats públiques l'elegeix generalment el Claustre o, si escau, la Junta o el Consell de Govern, mentre que en les universitats privades el tria la Junta o el Consell de Govern, o directament el mateix rector.

- Les competències que assumeix el Defensor Universitari en la major part de les universitats (un vuitanta per cent) són, en general, semblants a les nostres. En la resta d'universitats es refereixen en exclusiva a la problemàtica que generen els estudiants, i queden excloses d'entre les seues competències les qüestions relatives a professors, investigadors i personal d'administració i serveis.
- El defensor universitari sol ser, generalment, una persona vinculada administrativament a la seua universitat i en la majoria dels casos és un professor funcionari. En alguns casos, el càrrec és exercit per una persona de reconegut prestigi professional, aliena a l'estructura universitària, contractada per a això, amb una oficina específica per al desenvolupament dels seus objectius. A la Universitat de Barcelona, per exemple, aquest contracte recau en professors jubilats amb notori reconeixement professional en aquesta Universitat.
- En tots els casos que coneixem la funció s'exerceix amb el suport d'una oficina independent de la resta de serveis i a qui ostenta el càrrec se li atorga un reconeixement administratiu del més alt nivell.

b) Pel que fa a la seua estructura com a Tribunal:

L'estructura d'òrgan col·legiat que té el Tribunal de Greuges a la Universitat de València suposa una sèrie d'avantatges innegables:

- Tots els estaments de la Universitat s'hi troben representats.
- Es garanteix una visió especialitzada dels problemes que el representant de cada col·lectiu hi aporta en funció de la procedència de les reclamacions.
- Cap membre del Tribunal és el responsable únic de la presa de decisions, la qual cosa permet una major profunditat i riquesa en l'estudi i la resolució dels problemes.

- Tots els membres del Tribunal, amb independència de l'estament a què pertanyen, fan causa comuna en la presa de decisions i donen sempre més importància al criteri de justícia que al de representativitat.

Al contrari, però, l'estructura col·legiada reflecteix diversos inconvenients:

- És un sistema extremadament lent. La tramitació dels expedients obligatòriament ha de complir una sèrie de fases procedimentals que el dilaten irremeiablement. En efecte, les reclamacions només poden ser tractades una vegada que s'han acceptat a tràmit; per a això cal incloure-les en l'ordre del dia d'una convocatòria. Aquesta depèn de la possibilitat de reunió dels membres, els quals prèviament han hagut de tenir temps per rebre-les, estudiar-les i després discutir-les. Això significa que fàcilment pot transcórrer tot un mes sense que una reclamació s'haja pogut acceptar ni tan sols a tràmit. Resulta, per tant, impossible de complir en la pràctica la disposició reglamentària que obliga a resoldre en el termini d'un mes des de la interposició de la queixa (art. 6 del Reglament).
- L'estudi dels assumptes requereix la petició escrita d'informació als òrgans o a les persones denunciades per les reclamacions. La resposta d'aquests òrgans, amb molta freqüència, es demora inexplicablement, o en alguns casos, no hi arriba mai, per la qual cosa la resolució dels assumptes sol retardar-se de manera imprevisible, o fins i tot quedar pendent després d'un curs sencer. Moltes resolucions, quan finalment es produeixen, recauen sobre assumptes ja conclusos, per la qual cosa resulten escassament eficaços.
- No és fàcil garantir una freqüent i periòdica reunió dels membres del Tribunal de Greuges, com caldria per a un funcionament eficaç i per resoldre col·legiadament els assumptes. Les exigències mínimes de quòrum obliguen a suspendre a vegades la convocatòria. Resulta complex conciliar els diferents horaris de cada membre i, a més, l'estudi dels expedients i la redacció de les propostes de resolució exigeixen molt de temps de què no sempre es disposa sense dedicar-se en exclusiva a aquesta tasca. D'altra banda, les resolucions han de ser discutides i votades en les reunions, cosa que, molt freqüentment, sol ajornar l'acord final a reunions successives.

- Sembla difícil per al claustre elegir els membres del Tribunal de Greuges. L'exigència de 2/3 de vots claustrals per ser elegit en cada estament fa quasi impossible en la pràctica l'elecció del representant, llevat que hi haja un únic candidat. Això ha provocat que durant llargs períodes de temps el Tribunal de Greuges no haja comptat, per exemple, amb un representant del PAS.
- En darrer lloc, qui assumeix tota la responsabilitat és el president. En la pràctica, el president del Tribunal, ja que el seu mecanisme d'elecció li atorga major legitimitat, assumeix un paper decisiu en la representació i en la responsabilitat del Tribunal de Greuges. És el president qui rep les queixes, qui atén els reclamants, qui organitza el treball administratiu, qui realitza les gestions oficials davant els òrgans universitaris i qui, al capdavant, signa totes les resolucions oficials. De manera que la resta dels membres són, en la pràctica, una mena de consell assessor, la responsabilitat dels quals en la presa de decisions pot veure's diluïda i incidir en el tractament dels problemes.
- D'altra banda, la preeminència de la figura del president del Tribunal de Greuges impedeix que la seua tasca pugua considerar-se com la d'un simple moderador, i converteix la seua opinió en un referent molt qualificat enfront de la de la resta de membres del Tribunal.

c) Pel que fa al caràcter de les resolucions:

La força moral del Tribunal de Greuges resideix en el fet que no és un òrgan administratiu de la Universitat, sinó un òrgan independent, el criteri del qual és acceptat per part de tota la comunitat universitària. Una part d'aquesta acceptació és deguda al procediment qualificat d'elecció dels seus membres, però una altra part, la més important, és deguda al fet que les seues resolucions, fins i tot quan són simples recomanacions raonades, obliguen moralment als òrgans que les reben a acatar-les o, en cas contrari, a manifestar-hi raonadament el seu desacord.

En la pràctica, el Tribunal de Greuges mai no ha tingut coneixement directe (tan sols en comptades ocasions) sobre el nivell de compliment o de rebuig de les seues resolucions per part dels diferents òrgans afectats. Aquest

desconeixement, pràcticament absolut, dels resultats de la seua tasca genera seriosos dubtes sobre la utilitat real de la seua funció. Caldria establir un mecanisme de control eficaç que permeta exigir a totes les instàncies afectades una comunicació expressa al Tribunal de Greuges, tant de la posada en pràctica de les seues resolucions com, en cas contrari, dels motius que al·leguen per rebutjar-les.

d) Pel que fa a les competències:

Entenem que les competències i les funcions que estatutàriament es confereixen al Tribunal han de ser les exigibles per poder parlar de defensa dels drets de tots en la comunitat universitària. Tanmateix, la denominació i l'estructura de Tribunal ha propiciat que se'l considere com un òrgan administratiu o jurisdiccional al qual es pot acudir dins l'estructura universitària. Sense por d'exagerar, pot afirmar-se que una gran majoria de les reclamacions que es presenten davant el Tribunal de Greuges, i que aquest estudia i resol, no són estrictament de la seua competència. Al contrari, es tracta de reclamacions que s'envien al Tribunal de Greuges, amb independència del seu itinerari davant els òrgans administratius pertinents, això és:

- sense haver iniciat o exhaurit els recursos administratius prevists;
- en paral·lel i contemporàniament a recursos presentats davant un òrgan administratiu;
- o quan l'òrgan administratiu encara no s'ha pronunciat.

Caldria deixar clar que el Tribunal de Greuges no és un òrgan jurisdiccional o administratiu dins la Universitat que pot resoldre els recursos en substitució de l'òrgan competent. Caldria evidenciar estatutàriament que és un òrgan que manca de potestat executiva i que es limita a fer recomanacions, no vinculants, en aquells casos en què algun òrgan universitari, en l'exercici de les seues funcions, pugua no haver respectat qualsevol dret fonamental d'algun membre o col·lectiu de la comunitat universitària.

e) A tall de conclusions:

Després de meditar sobre les consideracions i els arguments anteriorment exposats, estimem recomanable fer les conclusions següents:

- Malgrat les limitacions assenyalades, el Tribunal ha de romandre en el futur tal com és dissenyat en els vigents Estatuts. Les garanties que ofereix el sistema col·lectiu d'estudi dels problemes són superiors, i en algunes circumstàncies molt superiors, a les d'un mecanisme unipersonal.
- Així mateix, ha de mantenir-se el procediment actual d'elecció del Tribunal pel Claustre, encara que estimem que hauria de ser el conjunt dels claustrals els encarregats d'elegir tots els membres i no sols al president com passa actualment. Considerem que aquesta mecànica d'elecció li donaria a tots els seus membres una major legitimitat i se sentirien realment representants de tot el col·lectiu universitari i no sols d'un estament determinat tal com assenyala la normativa vigent.
- Les competències del Tribunal haurien de trobar-se clarament i extensament descrites en el text dels futurs estatuts. Especialment pel que fa a la seua actuació quan un problema determinat es troba en fase d'estudi i sense concloure per part de l'òrgan competent.
- Igualment és important que conste que el Tribunal no és un òrgan administratiu més de la Universitat que es pot utilitzar paral·lelament a altres per al plantejament de qualsevol problema, ja que situacions com les descrites, d'una banda, li fan perdre eficàcia i, de l'altra, desmotiven l'òrgan competent en la gestió que ha de realitzar per a l'estudi i la resolució de la problemàtica plantejada si es considera que aquesta es troba en mans del Tribunal.
- Independentment del nom que té entre nosaltres aquest òrgan universitari, aquest no és jurídicament un tribunal, per la qual cosa estimem que en la normativa s'hauria de simplificar la metodologia processal prèvia per agilitar-ne la intervenció (acceptació a tràmit, sol·licitud immediata d'informació...).
- Finalment, estimem que el Tribunal de Greuges és un òrgan clarament representatiu de la nostra Universitat, no debades va ser la primera entre

totes les de l'estat que va incloure aquesta figura en els seus estatuts, per això se li hauria d'atorgar la dignitat que la mateixa Universitat considera que mereix. Així, caldria estudiar amb serietat aspectes com: l'existència d'una oficina pròpia amb el corresponent suport administratiu i dotació econòmica, amb mobiliari d'acord amb la seua funció, amb identificació clara de la seua seu com un òrgan específic i singular de la nostra Universitat; l'assignació als seus membres del nivell administratiu que s'estime oportú; les activitats laborals dels seus membres per fer compatible, en la mesura que es puga, el seu treball en el Tribunal amb les seues obligacions en la Universitat. Totes aquestes qüestions es troben clarament regulades en la major part de les universitats espanyoles i que en la nostra es troben pendents de definició.

ANNEX I

ESTATUTS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

TÍTOL SISÉ. DE LES GARANTIES JURÍDIQUES

CAPÍTOL TERCER: DEL TRIBUNAL DE GREUGES.

Article 237è.-

El Tribunal de Greuges és facultat per a admetre qualsevol queixa o reclamació que hom hi presente, en la qual hom denuncie l'incompliment de la legalitat o qualsevol perjudici dels interessos legítims del denunciant en les seues relacions amb la Universitat de València, encara que no hi haja una infracció estricta de la legalitat.

Article 238è.-

El Tribunal de Greuges, en el desenvolupament de les seues funcions, podrà:

- a) Exigir, a iniciativa pròpia o a instància de la part interessada, tota la informació que considere oportuna per al compliment dels seus fins.

- b) Elevar informes al Claustre i, si escau, propostes de reparació de danys estimats.

- c) Gestionar davant els òrgans competents la correcció dels defectes observats en llur funcionament.

- d) Requerir de l'òrgan universitari competent la satisfacció de l'oportú "interés legítim".

- e) Proposar al Claustre un vot de censura contra l'òrgan o autoritat que, malgrat els requeriments, no rectifique la seua conducta.

Article 239è.-

El Tribunal de Greuges es compon de cinc membres:

- a) El President, elegit pel conjunt dels claustrals.
- b) Un membre elegit pels professors claustrals funcionaris dels cossos docents.
- c) Un membre elegit pel personal docent i investigador contractat claustral i pels becaris d'investigació claustrals.
- d) Un membre elegit pels estudiants claustrals.
- e) Un membre elegit pel personal d'administració i serveis claustral.

Un Reglament aprovat pel Claustre regularà el funcionament del Tribunal, els seus mitjans materials i la durada del mandat, que no podrà excedir els quatre anys. Les decisions del Tribunal de Greuges seran adoptades per majoria de vots dels assistents a les reunions, i el vot qualificat del President resoldrà possibles empats.

Tots els membres seran elegits per una majoria de 2/3 dels assistents corresponents.

ANNEX II

REGLAMENT DEL TRIBUNAL DE GREUGES

Article 1r.-

El Tribunal de Greuges de la Universitat de València té les facultats i les competències previstes als articles 237è i 238è dels Estatuts de la Universitat de València.

CAPITOL I. DE LA COMPOSICIÓ

Article 2n.-

La composició i forma d'elecció dels membres del Tribunal de Greuges són regulades per l'article 239è dels Estatuts amb les incompatibilitats previstes a l'article 208è. El Tribunal designarà un Secretari entre els seus membres.

Article 3r.-

La durada del mandat dels membres del Tribunal de Greuges serà de quatre anys, a excepció de la del membre estudiant que serà anual. Esgotat aquest mandat de quatre anys, el Claustre procedirà a l'elecció completa d'un nou Tribunal de Greuges, sense perjudici de la possibilitat dels seus membres d'èsser elegits només per un altre període consecutiu.

Article 4t.-

Hom perd la condició de membre del Tribunal de Greuges per dimissió o per inassistència no justificada a tres reunions. Produïda una vacant, el President la comunicarà a la Mesa del Claustre, als efectes de procedir al seu cobriment pel període que reste.

CAPITOL II. DE LA CONVOCATÒRIA I ORDRE DEL DIA

Article 5è.-

La convocatòria la farà el President amb una antelació mínima de 72 hores, s'hi especificarà el lloc, data i hora de la reunió i l'ordre del dia, aquest anirà acompanyat d'un annex documental suficient. L'ordre del dia contindrà

necessàriament tots els assumptes que hagen tingut entrada a la Universitat de València, adreçats al President o al propi Tribunal.

Article 6è.-

Seran admesos tots els escrits fonamentats i acompanyats de la documentació que faça el cas.

Una vegada estudiats els assumptes, el Tribunal mitjançant el President, podrà demanar tota la informació que hom considere oportuna i per a la qual cosa venen obligats a col.laborar tots els òrgans de la Universitat a facilitar l'esmentada informació.

Totes les queixes seran tractades en el termini, màxim d'un mes desde la seua presentació.

CAPITOL III. DEL QUORUM I DE LA PRESA D'ACORDS

Article 7è.-

El Tribunal de Greuges quedarà vàlidament constituït amb la presència de tres dels seus membres, dos dels quals hauran d'èsser el President i el Secretari.

Article 8è.-

Per a la presa d'acords serà necessària la presència del President, el Secretari i un altre membre del Tribunal de Greuges. Els acords s'hi adoptaran per majoria simple dels membres assistents, i el vot qualificat del President resoldrà possibles empats.

Article 9è.-

El Secretari del Tribunal de Greuges elaborarà l'acta de cada sessió i redactarà els acords que s'hi hagen pres, els quals seran comunicats pel President al denunciant i als òrgans corresponents.

Les resolucions del Tribunal de Greuges hauran d'èsser preses necessàriament en consideració pels òrgans corresponents, figurant en l'ordre del dia de llur primera reunió, en el cas d'òrgans col.llegiats, posterior a la reunió del Tribunal.

Els acords del Tribunal de Greuges no són objecte de cap recurs, dintre la Universitat.

Quan ho considere oportú, i almenys una vegada cada any, el President elaborarà un informe de caràcter general, el qual s'adjuntarà a la Memòria Anual de la Universitat.

CAPITOL IV. DELS MITJANS PERSONALS I MATERIALS

Article 10è.-

El Tribunal de Greuges tindrà unes dependències, en les quals disposarà de l'organització administrativa i de personal adient per exercir les seues funcions.

Article 11è.-

El President i Secretari, si escau, del Tribunal de Greuges, gaudiran de la reducció de llur dedicació docent que determine, a l'efecte el Rector o la Junta de Govern.

APROVAT PEL CLAUSTRE DEL 21 DE NOVEMBRE DE 1989.